

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 6CoP/36/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4215201721
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 01. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ingrid Doležajová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2017:4215201721.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ingrid Doležajovej a sudkýň JUDr. Dagmar Podhorcovej a JUDr. Marty Polyákovovej, vo veci starostlivosti súdu o maloletú J. M., nar. XX. XX. XXXX, bytom u matky, zastúpená Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Komárno ako kolíznym opatrovníkom, dieťa rodičov: M. M., nar. XX. XX. XXXX, bytom N., G. XXX, zast. Dr. Máriou Lubuškiovou, advokátkou so sídlom Komárno, Pohraničná 889/1 a O. M., nar. XX. XX. XXXX, bytom N., B. XXX, zast. JUDr. Zsoltom Hodosim, advokátom so sídlom Dunajská Streda, Veľkobláhovská 6750, o návrhu matky na zmenu úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k mal. dieťaťu, o odvolaní otca proti rozsudku Okresného súdu Komárno zo dňa 24. 05. 2016 č. k. 12P/40/2015-249 v spojení s jeho opravným uznesením zo dňa 01. 06. 2016 č. k. 12P/40/2015-258 takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie v spojení s jeho opravným uznesením p o t v r d z u j e .

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom v spojení s jeho opravným uznesením súd prvej inštancie zmenil rozsudok Okresného súdu Komárno sp. zn. 8C/11/2006 zo dňa 11. 10. 2006 v časti o úprave výkonu práv a povinností rodičov voči mal. dieťaťu tak, že maloletú J. M., nar. XX. XX. XXXX zveril do osobnej starostlivosti matky, ktorá bude maloleté dieťa zastupovať a spravovať jeho majetok s tým, že rodičovské práva a povinnosti patria obom rodičom. Otcovi uložil povinnosť platiť výživné na maloletú mesačne vo výške 190 eur počnúc od 10. 02. 2015, ktoré je zročné vždy do 15-teho dňa, toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky mal. dieťaťa. Zaostané zročné výživné za obdobie od 10. 02. 2015 do 31. 05. 2016 vo výške 2.738,82 eura povolil otcovi splácať v mesačných splátkach po 50 eur spolu s bežným výživným až do vyrovnania s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu.

2. Svoje rozhodnutie právne oprel o čl. 5 a ust. § 36 ods. 1, § 62 ods. 2- 6, 78 ods. 1 Zákona o rodine. Mal za preukázané, že manželstvo účastníkov konania bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Komárno sp. zn. 8C/11/2006 zo dňa 11. 10. 2006, ktorým maloletá bola zverená do výchovy a starostlivosti otca a matke bola uložená povinnosť platiť na ňu výživné vo výške 1.000,- Sk mesačne. Na základe vykonaného dokazovania dospel k záveru, že návrh matky na zverenie maloletej do jej osobnej starostlivosti je dôvodný, pretože od tejto doby došlo k podstatnej zmene pomerov na strane maloletej tým, že dieťa z vlastného rozhodnutia zmenilo výchovné prostredie, keď v septembri 2014 odišlo od otca do výchovného prostredia svojej matky, ktorá od toho času zabezpečuje osobnú starostlivosť o maloletú, a teda ide o zmenu dlhodobého charakteru. V tejto súvislosti akcentoval, že maloletá je v takom vyspelom veku, v ktorom vie vyjadriť svoj názor a v oboch svojich výpovediach

jednoznačne uviedla, že má záujem byť v starostlivosti svojej matky a striedavú starostlivosť navrhovanú otcom opakovane odmietla. Vzhľadom na názor maloletej, ktorá je vekom blízka dospelosti, ako aj vzhľadom na jej narušený vzťah s manželkou otca a pracovnú zaneprázdnenosť otca, striedavú starostlivosť nepovažoval za vhodnú. Dodal, že dieťa má v domácnosti matky vytvorené vhodné prostredie, čo vyplývalo aj zo správy zo šetrenia pomerov. Prihliadajúc na čl. 5 Zák. o rodine preto maloleté dieťa zveril do osobnej starostlivosti matky a rozhodol o vyživovacej povinnosti otca. Pri posudzovaní výšky výživného zohľadnil predovšetkým potreby maloletého dieťaťa, jeho výdavky, ako aj zárobkové možnosti oboch rodičov. Konštatoval, že maloletá je študentkou 1. ročníka Gymnázia v N. a jej odôvodnené potreby vyplývajúce z výsledkov dokazovania zodpovedajú sume približne 300 eur mesačne a pozostávajú z výdavkov na stravu, cestovné, telefón, vreckové, antikoncepciu, osobnú hygienu, kozmetiku a alikvótneho pomeru režijných nákladov na domácnosť, ošatenie, obuv a iné. Na strane matky maloletej zistil, že táto je v súčasnosti na materskej dovolenke s mal. E., ktorá má nepriaznivý zdravotný stav, čo limituje matku pri hľadaní si zamestnania, keďže zabezpečuje jej celodennú starostlivosť a je poberateľkou rodičovského príspevku vo výške 203,20 eura mesačne. Keďže životnú úroveň matky však ovplyvňuje aj príjem jej partnera vo výške 900 eur mesačne, pretože spoločne hospodária, je matka povinná sa tiež podieľať na výžive maloletej nielen osobnou starostlivosťou, ale aj finančne. K pomerom na strane otca maloletej uviedol, že otec je podnikateľ, podľa jeho vyjadrenia dosahuje príjem 500 eur mesačne a poberá finančnú odmenu ako poslanec. Z hlavnej knihy a peňažného denníka za rok 2014 mal za preukázané, že hospodárenie firmy Europack, s. r. o. /v súčasnosti EU - Pack, s.r.o./, je „živé“, napriek mínusovým hodnotám v daňových priznaniach otca za roky 2014 a 2015. Za dôkaz toho považoval aj skutočnosť, že dňa 01. 07. 2015 otec uzatvoril zmluvu o prevode obchodného podielu a v prípade, ak by táto spoločnosť nebola prosperujúcou, žiadny podnikateľ by nemal záujem si odkúpiť obchodný podiel tak, aby nadobudol obchodný podiel v rozsahu 100%. Zo správy o šetrení pomerov u otca zistil, že otec obýva poschodový rodinný dom, ktorý je v jeho vlastníctve, kde býva spolu so svojou manželkou a mal. Q. N.. Manželka otca je na materskej dovolenke, ale zároveň vykonáva podnikateľskú činnosť. Konštatoval, že nepochybne manželka otca podnikateľskú činnosť vykonáva za účelom dosiahnutia zisku, rovnako ako aj otec maloletej. Zohľadnil otcom tvrdené režijné náklady na bývanie v sume 160 eur mesačne, poistenie pre seba a pre dcéry vo výške 200 eur, výdavky za stravu vo výške 200-300 eur mesačne, v ktorom výpočte nie sú uvedené výdavky na ošatenie, obuv trojčlennej rodiny, na zabezpečenie hygienických potrieb, súvisiace so zdravotnou starostlivosťou a aj rôzne neočakávané výdavky vyskytujúce sa v každej rodine, ako aj výdavky na výlety, o ktorých vo svojej výpovedi hovorila maloletá J. a výdavky spojené so záľubou otca v poľovníctve. Vyhodnotil, že platenie poistného vo výške 200 eur je na báze dobrovoľnosti a rozhodne nepredstavuje prednostnú pohľadávku ako je to v prípade výživného na maloleté dieťa. Poznamenal, že ak by bol otcom uvedený príjem reálny, nepokryl by ním vymenované výdavky. Pri posudzovaní výšky výživného preto vychádzal predovšetkým z odôvodnených potrieb dieťaťa a vyjadrenie otca o príjme považoval za účelové. Vzhľadom na preukázanú výšku výdavkov na mal. dieťa považoval za primeranú výšku výživného v sume 190 eur mesačne, ktorú je otec schopný platiť bez ohrozenia vlastnej životnej úrovne a životnej úrovne svojej rodiny. Zároveň zohľadnil aj podiel matky na výžive mal. dieťaťa, ako i jej osobnú starostlivosť. Zaostalé výživné určil odo dňa podania návrhu, t. j. od 10. 02. 2015 do 31. 05. 2016, ktoré za mesiac február 2015 t.j. 19 dní predstavuje sumu 128,82 eura ($190:28=6,78 \times 19 \text{ dní}=128,82$), za desať celých mesiacov roku 2015 sumu 1.900 eur (10×190), za päť celých mesiacov roku 2016 sumu 950 eur (5×190) a celkom tak činí 2.978,82 eura. Z takto zisteného zročného výživného odpočítal otcom už vyplatených 240 eur v priebehu konania a tak celkovú výšku zaostalého výživného ustálil na sumu 2.738,82 eura, ktorú umožnil otcovi splácať spolu s bežným výživným až do vyrovnania pod hrozbou straty výhody splátok v zmysle § 160 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len OSP). Rozhodnutie o trovách konania odôvodnil poukazom na ust. § 146 ods. 1 písm. a) OSP.

3. Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie otec a dôvodil, že rozhodnutie prvoinštančného súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Mal za to, že súd opomenul upraviť obligatórnu časť výrokovej časti rozsudku tohto typu a to úpravu jeho styku s maloletou, a preto rozsudok nevyčerpáva tak celú zákonnú materiu pri zmene výchovného prostredia mal. dieťaťa. Zdôraznil, že jedným z prostriedkov na zabezpečenie čiastočnej spoluúčasti rodiča, ktorému nebolo mal. dieťa zverené do osobnej starostlivosti, na výchove dieťaťa a na udržiavanie rodičovského vzťahu a upevňovanie citových väzieb je osobný styk rodiča s mal. dieťaťom, pričom v tomto smere súd prvej inštancie nevykonal žiadne dokazovanie. Napadnutý rozsudok preto označil za nekompletný a nezákonný, keď absentuje v jeho odôvodnení aj zdôvodnenie neupravenia jeho styku s maloletou.

Za vadu rozsudku považoval i absenciu identifikácie najlepšieho záujmu maloletej, ktorý je hlavným vodidlom rozhodovania súdu o zverení dieťaťa do starostlivosti rodiča, pričom zjednodušujúcim prístupom súdu prvej inštancie bol záujem dieťaťa obmedzený na vyhovie vôle maloletej a stotožnený s jej vyjadrením v starostlivosti ktorého rodiča chce byť. Vzniesol výhrady aj k stanovenej výške výživného na maloletú a argumentoval, že pokiaľ odôvodnené potreby maloletej vyčíslil prvoinštančný súd na sumu 300 eur mesačne, potom by táto suma mala byť určená na sumu 150 eur mesačne pre každého rodiča. V tejto súvislosti poukázal na vek maloletej, v ktorom je osobná starostlivosť zo strany matky minimálna, nemá povahu úkonov osobnej starostlivosti, ale v čoraz širšom segmente sa vyvažuje peňažným plnením. Správne preto mala byť určená jeho vyživovacia povinnosť vo výške 150 eur mesačne od 10. 02. 2015 a v sume 40 eur mesačne na tvorbu úspor od právoplatnosti rozsudku. Napadnutý rozsudok žiadal zrušiť a vec vrátiť súdu prvej inštancie na nové konanie a rozhodnutie.

4. Matka vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu otca poprela, že by súd vo veci nevykonal dostatočné dokazovanie vo vzťahu k styku otca s maloletou, pričom z výpovedí účastníkov konania vyplýva, že styk otca s maloletou prebieha podľa ich dohody. V súvislosti s námietkou otca, že súd prvej inštancie najlepší záujem dieťaťa stotožnil len s jeho vyjadrením, poukázala na čl. 12 ods. 1, 2 Dohovoru o právach dieťaťa a na rozpor s ním, pokiaľ by nebola venovaná patričná pozornosť vlastnému názoru dieťaťa a tiež na správu a názor kolízneho opatrovníka v tomto smere. Považovala za zarážajúce kritické vyjadrenie otca k určenej výške výživného, keď listinné dôkazy preukazujú, že je v možnostiach a schopnostiach otca prispievať sumou 190 eur mesačne na výživu maloletej, najmä za situácie, že inak na jej výživu dobrovoľne ničím neprispieva. Navyše otec i keď dieťa od augusta 2014 je v jej osobnej starostlivosti, stále poberá na maloletú rodinné prídavky a uplatňuje si daňový bonus, tiež si privlastnil peniaze maloletej, ktoré dostala titulom študijného štipendia a odpredal jej šatstvo a obuv. Napadnutý rozsudok ako vecne správny žiadala potvrdiť.

5. Kolízny opatrovník v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdiť.

6. S účinnosťou od 01. 07. 2016 došlo k zrušeniu zák. č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok a tento bol nahradený zák. č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len CSP) a v mimosporovej agende zák. č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len CMP). Civilný mimosporový poriadok ako procesný kódex sa uplatňuje výlučne v právnych veciach v ňom stanovených, pričom k nim patria i konania vo veciach starostlivosti súdu o maloletých (druhá časť, prvá hlava, piaty diel CMP). Podľa prechodného ust. § 395 ods. 1 CMP, ak § 396 neustanovuje inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 395 ods. 2 CMP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona zostávajú zachované. Znamená to, že nová právna úprava dôsledne dodržiava princíp okamžitej aplikability procesnoprávných noriem a teda sa použije na všetky konania a to i na konania začaté pred dňom účinnosti nových procesných kódexov. Zároveň ust. § 2 ods. 1 CMP zakotvuje, že pokiaľ nie je ustanovené inak, na konania podľa neho sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku. Tým je vyjadrená všeobecná subsidiarita Civilného sporového poriadku spočívajúca v koncepcii, že Civilný mimosporový poriadok upravuje iba odlišnosti a tam, kde ich nestanovuje uplatní sa Civilný sporový poriadok ako generálny procesný kódex.

7. Krajský súd v Nitre ako odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie a konanie, ktoré mu predchádzalo (§ 65 - § 67 CMP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) s verejným vyhlásením rozhodnutia pri splnení si povinnosti upravenej v ust. § 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že odvolanie otca nie je dôvodné.

8. Predmetom tohto konania je návrh matky na zmenu výkonu rodičovských práv a povinností k mal. J. G., nar. XX. XX. XXXX a jej zverenie do osobnej starostlivosti matky a uloženie povinnosti otcovi platiť výživné na mal. dieťa vo výške 230 eur mesačne dôvodiac, že mal. dieťa je v jej osobnej starostlivosti po dobu viac ako rok po tom, čo maloletá sa k nej našťahovala z vlastného rozhodnutia s odôvodnením, že nevie žiť s manželkou svojho otca.

9. Podľa § 121 CMP rozsudky o úprave výkonu rodičovských práv a povinností a výžive maloletých a o priznaní, obmedzení alebo o pozbavení rodičovských práv a povinností alebo o pozastavení ich výkonu možno zmeniť alebo zrušiť aj bez návrhu, ak sa menia pomery.

10. Podľa § 26 zák. č. 36/2005 Z. z. Zákona o rodine v platnom znení (ďalej len „Zákon o rodine“), ak sa zmenia pomery, súd môže aj bez návrhu zmeniť rozhodnutie o výkone rodičovských práv a povinností alebo dohodu o výkone rodičovských práv a povinností.

11. Úprava výkonu práv a povinností rodičov k mal. dieťaťu sa uskutočňuje podľa stavu zisteného v čase rozhodovania súdu (§ 217 ods. 1 CSP). Po tejto úprave však môžu nastať zmeny tak v pomeroch rodičov, ako aj v pomeroch mal. dieťaťa odôvodňujúce zmenu pôvodného rozhodnutia súdu (dohody rodičov) o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Zmena pomerov môže zahŕňať tak zmenu pomerov na strane niektorého z rodičov, ako aj zmenu pomerov na strane dieťaťa, najmä jeho potrieb. Dôvodom na zmenu rozhodnutia, môže však byť iba zmena závažnejšieho charakteru, nie zmena krátkodobého charakteru, a teda musí o podstatnú zmenu v tých skutočnostiach, ktoré tvorili skutkový základ rozhodnutia o výkone rodičovských práv a povinností alebo rozhodnutia súdu o schválení dohody rodičov o rodičovských právach a povinnostiach. Pri svojom rozhodovaní musí súd prihliadať na záujem mal. dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby a stabilitu výchovného prostredia, ako aj na právo mal. dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom v zmysle § 24 ods. 4 Zákona o rodine. Mal. dieťa, ktoré so zreteľom na svoj vek a rozumovú vyspelosť je schopné samostatne vyjadriť svoj názor má právo vyjadrovať ho slobodne vo všetkých veciach, ktoré sa ho dotýkajú, a preto aj v konaniach, v ktorých sa rozhoduje o veciach týkajúcich sa mal. dieťaťa má mal. dieťa právo byť vypočuté. Ust. § 116 CMP ukladá súdu povinnosť, ak sa to neprieči účelu konania, informovať maloletého, ktorý je s prihliadnutím na rozumovú a vôľovú vyspelosť schopný pochopiť jeho význam o prebiehajúcim konaní a objasniť mu dôsledky súdneho rozhodnutia vo veci. Rozhodujúcim hľadiskom pri rozhodovaní vo všetkých veciach, ktoré sa týkajú mal. dieťaťa je predovšetkým záujem mal. dieťaťa, pričom pri určovaní a posudzovaní záujmu mal. dieťaťa sa okrem iného zohľadňuje i názor dieťaťa a jeho možné vystavenie konfliktu lojality a následnému pocitu viny (čl. 5 písm. g/ Zákona o rodine). Základným predpokladom pre zmenu pôvodného rozhodnutia súdu (dohody rodičov) o rodičovských právach a povinnostiach je, že od pôvodnej úpravy práv a povinností rodičov k mal. dieťaťu došlo k takej zmene pomerov, ktorá zohľadňujúca záujem mal. dieťaťa vyžaduje zmenu pôvodnej úpravy.

12. V danej veci súd prvej inštancie pri rozhodovaní o návrhu matky na zverenie mal. J. do jej osobnej starostlivosti sa zhora uvedenými zásadami a princípmi riadil a jeho závery v tomto smere zodpovedajú platnej právnej úprave a zistenému skutkovému stavu. Nakoľko odvolací súd si ich osvojil z dôvodov predkladaných prvoinštančným súdom v odôvodnení preskúmaného rozsudku, ktoré považuje za výstižné a presvedčivé, tieto duplicitne opakovať nebude a využijúc postup podľa § 387 ods. 2 CSP sa obmedzuje len na skonštatovanie ich správnosti.

13. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia odvolací súd len podčiarkuje, že niet sporu, že úprava výkonu rodičovských práv a povinností k mal. J. bola realizovaná rozsudkom Okresného súdu Komárno zo dňa 11. 10. 2006 č. k. 8C/11/2006-70, ktorým bolo manželstvo rodičov maloletej rozvedené, a ktorým bola schválená rodičovská dohoda, podľa ktorej mal. J. na dobu po rozvoje bola zverená do výchovy a osobnej starostlivosti otca, matke bola uložená povinnosť prispievať na jej výživu sumou 1.000,- Sk mesačne vopred do rúk otca vždy do 15 dňa toho-ktorého mesiaca a styk matky s dieťaťom bol upravený tak, že matka bola oprávnená stýkať sa s maloletou každú druhú sobotu v mesiaci od 10.00 hod. do nedele do 17.00 hod. Následne styk matky s maloletou bol zmenený rozsudkom Okresného súdu Komárno zo dňa 20. 04. 2010 č. k. 12P/61/2010-20 a to v súlade so schválenou rodičovskou dohodou špecifikovanou vo výroku tohto rozhodnutia. V konaní bolo preukázané, že maloletá od septembra 2014 je v osobnej starostlivosti matky, kam odišla pre nezhody so súčasnou manželkou otca. Rovnako tak skutočnosť, že obaja rodičia majú vytvorené vhodné materiálne podmienky, vrátane bytových pomerov pre hmotné zabezpečenie maloletej, v ich starostlivosti o dieťa neboli zistené žiadne negatíva spochybňujúce ich schopnosť dieťa riadne vychovávať ako to dokladuje správa kolízneho opatrovníka zo šetrenia pomerov rodičov, že vzájomné citové väzby medzi maloletou a každým z rodičov sú obojstranné a pozitívne a dieťa má k obom rodičom kladnú citovú väzbu. Súd prvej inštancie v konaní rešpektoval i právo maloletej zakotvené v Dohovore o právach dieťaťa, z ktorého vyplýva pozitívny záväzok štátu urobiť opatrenia prostredníctvom ktorých sa každému dieťaťu zabezpečí možnosť uplatniť svoje práve zaručené týmto dohovorom (porovnaj sp. zn. II. ÚS 47/97) a tiež v § 43 ods. 1 Zákona o rodine, podľa ktorého mal. dieťa, ktoré je schopné s ohľadom na svoj vek a rozumovú vyspelosť vyjadriť samostatne svoj názor, má právo vyjadrovať ho slobodne vo všetkých veciach, ktoré sa ho týkajú. Učinil tak vylúčením maloletej, v rámci ktorého maloletá jednoznačne vyjadrila svoju vôľu byť v osobnej starostlivosti matky i naďalej a odmietala striedavú osobnú starostlivosť oboch rodičov. Za

situácie, keď maloletá vo veku, v ktorom je nepochybne spôsobilá posúdiť dôsledky svojho rozhodnutia (17 rokov), takto jednoznačne prezentovala svoj názor v starostlivosti ktorého z rodičov chce byť, ako i berúc do úvahy záujem mal. dieťaťa, ako i ďalšie vyššie uvedené rozhodné skutočnosti, preto súd prvej inštancie správne zveril maloletú do osobnej starostlivosti matky. V tomto smere sa nemožno stotožniť s tvrdením otca, že súd prvej inštancie zvolil zjednodušujúci prístup k tejto otázke a obmedzil sa len na vyhovieť vôli dieťaťa. Preukázateľne totiž súd prvej inštancie pri svojom rozhodovaní vychádzal zo záujmu mal. dieťaťa a okrem názoru maloletej, pomerov na strane rodičov, prihliadol i na narušený vzťah maloletej s manželkou otca, pracovnú zaneprázdnenosť otca, ako i skutočnosť, že v prostredí u matky maloletá pociťuje bezpečie a istotu, ako atribúty spolupodielajúce sa na hodnotení záujmu mal. dieťaťa. Od poslednej úpravy výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej J. tak preukázateľne nastali podstatné zmeny pomerov, čím bol daný dôvod na zmenu pôvodného rozhodnutia o úprave výkonu rodičovských práv a povinností k maloletej tak ako bola prevedená preskúmaným rozsudkom súdu prvej inštancie. Pokiaľ otec namietal tiež jeho nezákonnosť, ktorú vyvodil z absencie výroku, ktorým by bol upravený jeho styk s maloletou, v tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že úprava styku rodičov, ktorí nežijú s mal. dieťaťom ako špeciálna zložka rodičovských práv a povinností je inštitútom, pri ktorom zákonodarcu preferuje dohodu rodičov o úprave styku s mal. dieťaťom a do tejto úpravy zasahuje len v špecifických a neštandardných situáciách, keď sa rodičia o tejto otázke nevedia dohodnúť. V takomto prípade upraví styk rodičov s mal. dieťaťom postupujúc v intenciách ust. § 36 ods. 1 v spojení s § 25 Zákona o rodine. V zmysle tejto právnej úpravy rozhodnutie súdu tak obsahuje výrok o úprave styku rodiča, ktorému mal. dieťa nebolo zverené do výchovy len v prípade, ak sa rodičia o úprave styku nedohodnú, čo však neplatí, ak rodičia úpravu styku nepožadujú. V súdnej veci obsah spisu dokladá, že v priebehu konania žiaden z rodičov nežiadal, a to ani samotný otec, aby bol upravený jeho styk s maloletou a tiež ani nevyvstala potreba tejto úpravy zo strany súdu prvej inštancie, keď styk s maloletou sa realizuje podľa ich vzájomnej dohody a matka tomuto styku ani nezamedzuje. Odvolací súd tiež poznamenáva, že v prípade, že by v budúcnosti vznikli nezhody medzi rodičmi ohľadne styku otca s mal. dieťaťom, otcovi nič nebráni, aby samostatným návrhom inicioval konanie o úprave jeho styku s mal. J..

14. V neposlednom rade odvolací súd, reagujúc na odvolanie otca, ktorým spochybnil i súdom prvej inštancie určenú výšku jeho vyživovacej povinnosti na mal. dieťa, uvádza, že s ohľadom na zistené pomery účastníkov konania dospel v zhode s právnym názorom súdu prvej inštancie k záveru, že odôvodneným potrebám dieťaťa, ako i možnostiam a schopnostiam oboch rodičov zodpovedá vyživovacia povinnosť otca voči mal. J. vo výške 190 eur mesačne. Táto zohľadňuje nielen potreby maloletej zodpovedajúcej jej veku, fyzickej vyspelosti a príprave na budúce povolanie, ale i osobné, zárobkové a majetkové pomery oboch rodičov, ich ďalšie vyživovacie povinnosti, skutočnosť, že na výdavkoch na ich domácnosti sa podieľajú i osoby žijúce s nimi v spoločnej domácnosti, atď. Samotný otec ani nespochybnil, že je v jeho možnostiach a schopnostiach podieľať sa na výžive maloletej sumou 190 eur mesačne, považoval však za dôvodné, aby mu bola uložená vyživovacia povinnosť vo výške 150 eur mesačne počnúc od 10. 02. 2015 a v sume 40 eur ako tvorba úspor od právoplatnosti rozsudku. Vychádzal z toho, že pokiaľ odôvodnené potreby mal. dieťaťa sú vo výške 300 eur mesačne, polovicu týchto nákladov vo výške 150 eur mesačne by mala znášať i matka dieťaťa aj s ohľadom na to, že jej osobná starostlivosť o dieťa je na minimálnej úrovni. Odvolací súd však tento otcov prezentovaný názor nezdieľa a považuje ho za príliš zužujúci. I keď niet pochyb, že matka svoju vyživovaciu povinnosť voči maloletej s ohľadom na jej vek už len čiastočne vyvažuje svojou osobnou starostlivosťou, nemožno v tejto súvislosti opomenúť základnú zásadu a to, že obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov (§ 62 ods. 2 Zákona o rodine). Za situácie, že matka je na materskej dovolenke, a jej príjem je reprezentovaný len rodičovským príspevkom v sume 203,20 eura mesačne, pričom matka má i ďalšiu vyživovaciu povinnosť k mal. M., pochádzajúcej z jej druhovského pomeru a pomery na strane otca sú v kvalite tak, ako ich správne vyhodnotil súd prvej inštancie, ktoré závery si osvojil i odvolací súd, nie je v možnostiach a schopnostiach matky prispievať na výživu mal. J. v rovnakom rozsahu ako to odôvodňujú zistené pomery na strane otca. Súd prvej inštancie tak pri rozhodovaní o výške vyživovacej povinnosti otca voči maloletej sa dôsledne riadil ust. § 62 a nasl. Zákona o rodine a rovnako tak postupoval i pri určení počiatku platenia vyživovacej povinnosti otca (§ 77 ods. 1 Zákona o rodine), určenia výšky ročného výživného a stanovenia podmienok jeho splatnosti (§ 232 CSP).

15. Z vyššie uvedených dôvodov odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil, keď súd prvej inštancie vo veci dostatočne zistil skutkový stav a vyvodil z neho i správny právny záver.

16. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 52 CMP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak tento zákon neustanovuje inak.

17. Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP); povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba, jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia (§ 376 ods. 1 CMP). Súd môže nariadiť výkon rozhodnutia aj bez návrhu (§ 376 ods. 2 CMP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie ani na základe výzvy na plnenie podľa § 379 ods. 1 a 2 CMP, môže mu súd uložiť pokutu do 1.000 eur (§ 382 ods. 1 CMP) a to opakovane za každé porušenie povinností vyplývajúcej z rozhodnutia (§ 382 ods. 1 CMP).

Ak výzva súdu na dobrovoľné splnenie povinnosti zostane bezvýsledná, a ak to povaha veci pripúšťa, súd môže rozhodnúť o tom, že príslušný štátny orgán zastaví výplatu rodičovského príspevku povinnému podľa osobitného predpisu a prídavku na dieťa a príplatku k prídavku na dieťa povinnému podľa osobitného predpisu (§ 383 ods. 1 CMP).

Ak úkony a opatrenia súdu smerujúce k dobrovoľnému splneniu povinnosti zostali bezvýsledné, súd výkon rozhodnutia uskutoční (§ 384 ods. 1 CMP).

Exekúciu možno vykonať len podľa zák. č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).

Podľa § 63 ods. 1 Exekučného poriadku ak podkladom na vykonanie exekúcie je exekučný titul, v ktorom sa ukladá povinnosť zaplatiť peňažnú sumu, exekúciu možno vykonať

a/ zrážkami zo mzdy a z iných príjmov

b/ prikázaním pohľadávky

c/ predajom hnutelných vecí

d/ predajom cenných papierov

e/ predajom nehnuteľnosti

f/ predajom podniku

g/ príkazom na zdržanie vodičského preukazu